

BUNDESGESETZBLATT

FÜR DIE REPUBLIK ÖSTERREICH

Jahrgang 1985

Ausgegeben am 19. September 1985

168. Stück

- 381.** Vertrag zwischen der Republik Österreich und der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik über die Rechtshilfe in Strafsachen
(NR: GP XVI RV 195 AB 226 S. 38. BR: AB 2815 S. 444.)
- 382.** Vertrag zwischen der Republik Österreich und der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik über die Auslieferung
(NR: GP XVI RV 196 AB 227 S. 38. BR: AB 2816 S. 444.)

381.

Der Nationalrat hat beschlossen:

Der Abschluß des nachstehenden Staatsvertrages wird genehmigt.

VERTRAG

ZWISCHEN DER REPUBLIK ÖSTERREICH UND DER TSCHECOSLOWAKISCHEN SOZIALISTISCHEN REPUBLIK ÜBER DIE RECHTSHILFE IN STRAFSACHEN

Der Bundespräsident der Republik Österreich und der Präsident der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik,

in dem Bestreben, die rechtlichen Beziehungen und den rechtlichen Verkehr zwischen beiden Staaten zu vertiefen und zu erleichtern,

sowie von dem Wunsche geleitet, die Bestimmungen der Schlußakte der Konferenz über Sicherheit und Zusammenarbeit in Europa voll und ganz durchzuführen,

sind übereingekommen, den folgenden Vertrag zu schließen.

Zu diesem Zweck haben zu ihren Bevollmächtigten ernannt:

Der Bundespräsident der Republik Österreich
Dr. Willibald Pahr

Bundesminister für Auswärtige Angelegenheiten der Republik Österreich,

Der Präsident der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik

Ing. Bohuslav Chňoupek

Außenminister der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik,

SMLOUVA

MEZI RAKOUSKOU REPUBLIKOU A ČESKOSLOVENSKOU SOCIALISTICKOU REPUBLIKOU O PRÁVNÍ POMOCI VE VĚCECH TRESTNÍCH

Spolkový prezident Rakouské republiky a prezident Československé socialistické republiky,

vedení snahou prohloubit a ulehčit právní vztahy a právní styk mezi oběma státy,

jakož i vedení přáním zcela a plně uskutečňovat ustanovení Závěrečného aktu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě,

se dohodli uzavřít tuto smlouvu.

Za tím účelem jmenovali svými zmocněnci:

Spolkový prezident Rakouské republiky
Dr. Willibalda Pahra

spolkového ministra zahraničních věcí Rakouské republiky,

Prezident Československé socialistické republiky

Ing. Bohuslava Chňoupka

ministra zahraničních věcí Československé socialistické republiky,

die nach Austausch ihrer in guter und gehöriger Form befundenen Vollmachten folgendes vereinbart haben:

Artikel 1

Die Vertragsstaaten verpflichten sich, einander auf Ersuchen eines Gerichtes oder einer Staatsanwaltschaft nach den Bestimmungen dieses Vertrages Rechtshilfe in Verfahren wegen gerichtlich strafbarer Handlungen zu leisten.

Artikel 2

In den durch diesen Vertrag geregelten Angelegenheiten erfolgt der Schriftverkehr zwischen dem Bundesminister für Justiz der Republik Österreich einerseits und dem Generalstaatsanwalt der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik, dem Minister für Justiz der Tschechischen Sozialistischen Republik und dem Minister für Justiz der Slowakischen Sozialistischen Republik andererseits. Der diplomatische Weg wird dadurch nicht ausgeschlossen.

Artikel 3

(1) Die Rechtshilfe umfaßt insbesondere die Vernehmung von beschuldigten Personen und Zeugen, die Einholung von Sachverständigengutachten, den Augenschein, die Durchsuchung, die Beschlagnahme von Gegenständen, die Übermittlung von Akten, Schriftstücken oder anderen Gegenständen, die für ein Strafverfahren benötigt werden, die Zustellung von Schriftstücken sowie die Übermittlung von Strafregistrauszügen.

- (2) Rechtshilfe wird auch geleistet
- a) in Angelegenheiten der bedingten Strafnachsicht oder der bedingten Entlassung aus einer Strafe oder vorbeugenden Maßnahme,
 - b) in Gnadensachen,
 - c) in Angelegenheiten der Tilgung und des Strafregisters,
 - d) durch Zustellung von Aufforderungen zum Strafantritt oder zur Zahlung von Geldstrafen und Verfahrenskosten,
 - e) in Angelegenheiten der Wiederaufnahme des Verfahrens.

(3) Rechtshilfe durch Vollstreckung von Urteilen und anderen Entscheidungen wird nicht geleistet.

Artikel 4

(1) Übersetzungen von Ersuchen, die nach diesem Vertrag gestellt werden, sowie von beigefügten Unterlagen werden, vorbehaltlich des Absatzes 2, nicht angeschlossen.

(2) Zuzustellenden Schriftstücken ist eine Übersetzung in die Sprache des ersuchten Staates anzuschließen, die von einem amtlich bestellten Dolmet-

schler nach Austausch ihrer in guter und gehöriger Form befundenen Vollmachten folgendes vereinbart haben:

Článek 1

Smluvní státy se zavazují poskytovat si vzájemně na žádost soudu nebo prokuratury podle ustanovení této smlouvy právní pomoc v řízení o činech soudně trestných.

Článek 2

V záležitostech upravovaných touto smlouvou se písemný styk uskutečňuje mezi spolkovým ministrem spravedlnosti Rakouské republiky na jedné straně a generálním prokurátorem Československé socialistické republiky, ministrem spravedlnosti České socialistické republiky a ministrem spravedlnosti Slovenské socialistické republiky na straně druhé. Diplomatická cesta se tím nevylučuje.

Článek 3

(1) Právní pomoc zahrnuje zejména výslech obviněných osob a svědků, opatření znaleckých posudků, ohledání, prohlídku, zajištění věcí, zasílání spisů, písemností nebo jiných předmětů potřebných pro trestní řízení, doručování písemností, jakož i zasílání výpisů z rejstříku trestů.

- (2) Právní pomoc se poskytuje též
- a) v záležitostech podmíněného odsouzení nebo podmíněného propuštění z trestu nebo ochranného opatření,
 - b) ve věcech milosti,
 - c) v záležitostech zahrazení odsouzení a rejstříku trestů,
 - d) doručováním výzev k nastoupení trestu nebo k zaplacení peněžitých trestů a nákladů řízení,
 - e) ve věcech obnovy řízení.

(3) Právní pomoc výkonem rozsudků a jiných rozhodnutí se neposkytuje.

Článek 4

(1) Překlady žádostí podávaných podle této smlouvy, jakož i připojených podkladů, se s výhradou odstavce 2 nepřipojují.

(2) K písemnostem, které mají být doručeny, se připojí překlad do jazyka dožádaného státu vyhotovený a ověřený úředně ustanoveným tlumoč-

scher mit Sitz in einem der Vertragstaaten angefertigt und beglaubigt ist. Eine Beglaubigung der Unterschrift des Dolmetschers ist nicht erforderlich.

(3) Ist das zuzustellende Schriftstück nicht mit einer Übersetzung in die Sprache des ersuchten Staates versehen, so hat sich das ersuchte Gericht darauf zu beschränken, die Zustellung durch Übergabe des Schriftstückes an den Empfänger zu bewirken, wenn dieser zur Annahme bereit ist.

Artikel 5

- (1) Rechtshilfe wird nicht geleistet, wenn
- a) die dem Ersuchen zugrunde liegende Handlung nach dem Recht des ersuchten Staates nicht gerichtlich strafbar ist,
 - b) die Erledigung des Ersuchens die Souveränität des ersuchten Staates beeinträchtigen, seine Sicherheit gefährden, gegen Grundsätze seiner Rechtsordnung verstoßen oder andere wesentliche Interessen des ersuchten Staates verletzen könnte,
 - c) um sie wegen einer Handlung ersucht wird, die nach Ansicht des ersuchten Staates eine strafbare Handlung politischen Charakters ist, bei der unter Berücksichtigung aller Umstände des Einzelfalles, insbesondere der Art der Begehung, der angewendeten oder vorgesehenen Mittel oder der Schwere der eingetretenen oder möglichen Folgen, nicht der kriminelle Charakter überwiegt,
 - d) die dem Ersuchen zugrunde liegende Handlung nach Ansicht des ersuchten Staates eine militärische strafbare Handlung ist,
 - e) die dem Ersuchen zugrunde liegende Handlung nach Ansicht des ersuchten Staates ausschließlich in der Verletzung von Steuer-, Abgaben-, Monopol- oder Devisenvorschriften oder von Vorschriften über die Warenbewirtschaftung oder den Außenhandel besteht.

(2) Rechtshilfe wird jedoch geleistet, wenn sie gerichtlich strafbare Handlungen betrifft, die ausschließlich in der Verletzung von Vorschriften über die Einfuhr, Ausfuhr und Durchfuhr von Waren, die sich auf Zölle oder andere Eingangs- oder Ausgangsabgaben beziehen, bestehen. In diesen Fällen wird Rechtshilfe unabhängig davon geleistet, ob im ersuchten Staat eine Zollvorschrift gleicher Art in Kraft steht.

(3) Auskünfte, die den Gerichten und Staatsanwaltschaften des ersuchenden Staates im Rahmen der Rechtshilfeleistung in einem Zollstrafverfahren übermittelt werden, dürfen nur in diesem Verfahren und in den Zoll- und anderen Abgabenverfahren verwendet werden, die mit dem Strafverfahren unmittelbar zusammenhängen.

kem, který má sídlo v jednom ze smluvních států. Ověření podpisu tlumočníka není nutné.

(3) Není-li písemnost, která má být doručena, opatřena překladem do jazyka dožádaného státu, omezí se dožádaný soud na to, že zařídí doručení předáním písemnosti příjemci, je-li ten ochoten ji přijmout.

Článek 5

- (1) Právní pomoc se neposkytuje, jestliže:
- a) čin, kterého se žádost týká, není podle práva dožádaného státu činem soudně trestným,
 - b) vyřízení žádosti by mohlo být zásahem do svrchovanosti dožádaného státu, ohrozit jeho bezpečnost, přičít se zásadám jeho právního řádu nebo porušit jiné podstatné zájmy dožádaného státu,
 - c) se o ni žádá pro čin, který podle názoru dožádaného státu je trestným činem politického charakteru, u něhož se zřetelem ke všem okolnostem případu, zejména způsobu spáchání, použitým nebo zamýšleným prostředkům nebo závažnosti vzniklých nebo možných následků nepřevažuje kriminální charakter,
 - d) čin, jehož se žádost týká, je podle názoru dožádaného státu vojenským trestným činem,
 - e) čin, jehož se žádost týká, spočívá podle názoru dožádaného státu výhradně v porušení předpisů o daních a dávkách, monopolních nebo devizových předpisů nebo předpisů o hospodaření se zbožím nebo o zahraničním obchodě.

(2) Právní pomoc se však poskytuje, týká-li se činů soudně trestných, které spočívají výhradně v porušení předpisů o dovozu, vývozu a průvozu zboží, které se vztahují na cla nebo jiné dovozní nebo vývozní dávky. Právní pomoc se v těchto případech poskytuje nezávisle na tom, zda v dožádaném státě platí celní předpis stejného druhu.

(3) Informace, které se zašlou soudům a prokuraturám dožadujícího státu v rámci poskytnutí právní pomoci v celním trestním řízení, se smějí použít pouze v tomto řízení a v řízení o clu a dalších dávkách, které bezprostředně souvisí s trestním řízením.

Artikel 6

(1) Das Ersuchen um Rechtshilfe wird schriftlich gestellt und hat zu enthalten:

- a) die Bezeichnung der ersuchenden und der ersuchten Behörde,
- b) die Bezeichnung der Strafsache, eine kurze Darstellung der Handlung mit Angabe von Ort und Zeit ihrer Begehung,
- c) die rechtliche Würdigung der Handlung,
- d) möglichst genaue Angaben über die beschuldigte Person, ihre Staatsangehörigkeit und ihren Wohn- oder Aufenthaltsort,
- e) Name und Adresse eines allfälligen Verteidigers,
- f) den Gegenstand des Ersuchens sowie allfällige weitere, zu dessen Erledigung erforderliche Angaben.

(2) Ersuchen um Rechtshilfe werden vom zuständigen Richter oder Staatsanwalt unterschrieben und mit dem amtlichen Siegel der ersuchenden Behörde versehen. Einer Beglaubigung bedarf es nicht.

(3) Dem Ersuchen um Durchsuchung von Personen oder Räumen oder um Beschlagnahme von Gegenständen wird eine Ausfertigung oder beglaubigte Abschrift (Kopie) der Anordnung der ersuchenden Behörde beigelegt.

Artikel 7

(1) Bei Erledigung von Ersuchen um Rechtshilfe wird das Recht des ersuchten Staates angewendet. Davon abweichende Verfahrensvorschriften des ersuchenden Staates werden jedoch auf dessen Verlangen angewendet, sofern dies mit den Grundsätzen des Verfahrensrechtes des ersuchten Staates vereinbar ist.

(2) Ist die ersuchte Behörde für die Erledigung des Ersuchens nicht zuständig, so hat sie dieses an die zuständige Behörde weiterzuleiten und die ersuchende Behörde davon zu verständigen.

(3) Ist die Anschrift einer Person, auf die sich die Rechtshilfehandlung beziehen soll, nicht genau angegeben oder stellt sie sich als unrichtig heraus, so hat die ersuchte Behörde nach Möglichkeit die richtige Anschrift festzustellen.

(4) Auf Verlangen der ersuchenden Behörde wird diese von der ersuchten Behörde von Ort und Zeit der Erledigung des Rechtshilfeersuchens rechtzeitig in Kenntnis gesetzt. Diese Benachrichtigung erfolgt im unmittelbaren Verkehr zwischen der ersuchenden und der ersuchten Behörde.

(5) Die am Strafverfahren beteiligten Personen und ihre Rechtsbeistände sowie die Vertreter der am Strafverfahren beteiligten Behörden dürfen bei der Vornahme von Rechtshilfehandlungen im ersuchten Staat anwesend sein, wenn dies zur sachgemäßen Erledigung des Rechtshilfeersuchens

Článek 6

(1) Žádost o právní pomoc se podává písemně a musí obsahovat:

- a) označení dožadujícího a dožádaného orgánu,
- b) označení trestní věci, krátké vylíčení činu s udáním místa a doby jeho spáchání,
- c) právní posouzení činu,
- d) pokud možno přesné údaje o obviněné osobě, jejím státním občanství a místu jejího bydliště nebo pobytu,
- e) jméno a adresu případného obhájce,
- f) předmět žádosti, jakož i případné další údaje potřebné pro její vyřízení.

(2) Žádosti o právní pomoc podepisuje příslušný soudce nebo prokurátor a opatří se úřední pečeti dožadujícího orgánu. Žádost není nutno ověřovat.

(3) K žádosti o provedení prohlídky osob nebo místností nebo o zajištění věcí se připojí jedno vyhotovení nebo ověřený opis (kopie) nařízení dožadujícího orgánu.

Článek 7

(1) Při vyřizování žádostí o právní pomoc se použije práva dožádaného státu. Pokud je to slučitelné se zásadami právních předpisů dožádaného státu o řízení, mohou však být na požádání dožadujícího státu použity jeho odlišné předpisy o řízení.

(2) Není-li dožádaný orgán příslušný pro vyřízení žádosti, musí ji postoupit příslušnému orgánu a vyzoomět o tom dožadující orgán.

(3) Jestliže adresa osoby, na kterou se má vztahovat úkon právní pomoci, není udána přesně nebo ukáže-li se nesprávnou, dožádaný orgán podle možnosti zjistí správnou adresu.

(4) Dožádaný orgán vyzoomí dožadující orgán na jeho požádání včas o místě a době vyřízení žádosti o právní pomoc. Toto vyzoomění se uskuteční v bezprostředním styku mezi dožadujícím a dožádaným orgánem.

(5) Osoby zúčastněné na trestním řízení a jejich právní poradci, jakož i zástupci orgánů účastníků se trestního řízení, smějí být, je-li to nutné podle povahy věci pro vyřízení žádosti o právní pomoc, přítomni při provádění úkonů právní pomoci v dožádaném státě. Smějí dát podnět k doplňujícím

erforderlich ist. Sie dürfen ergänzende Fragen anregen. Artikel 10 ist für diese Personen sinngemäß anzuwenden.

(6) Die Anwesenheit der im Absatz 5 erwähnten Behördenvertreter des ersuchenden Staates bei Rechtshilfehandlungen im ersuchten Staat bedarf in der Republik Österreich der Zustimmung des Bundesministers für Justiz, in der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik der Zustimmung des Generalstaatsanwaltes der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik oder des Ministers für Justiz der Tschechischen Sozialistischen Republik oder des Ministers für Justiz der Slowakischen Sozialistischen Republik.

(7) Wird die Rechtshilfe ganz oder teilweise nicht gewährt oder stehen der Erledigung des Ersuchens Hindernisse entgegen, so wird die ersuchende Behörde davon unter Angabe des Grundes benachrichtigt.

Artikel 8

Die Zustellung wird entweder durch einen Zustellnachweis nachgewiesen, der datiert und mit der Unterschrift des Zustellorganes sowie der Unterschrift des Übernehmers versehen sein muß, oder durch eine Bestätigung der ersuchten Behörde, aus der sich die erfolgte Zustellung, ihre Form und Zeit ergeben. Wird das zuzustellende Schriftstück in zwei Ausfertigungen übermittelt, kann die Zustellung auf der zweiten Ausfertigung bestätigt werden.

Artikel 9

(1) Erweist es sich als erforderlich, daß eine Person, die sich in einem der Vertragsstaaten aufhält, vor einem Gericht des anderen Vertragsstaates persönlich erscheint, um dort als Beschuldigter, Zeuge oder Sachverständiger vernommen zu werden, so wird dieser Person die Vorladung von der zuständigen Behörde des ersuchten Staates zugestellt.

(2) In der Vorladung dürfen Zwangsmaßnahmen für den Fall des Nichterscheinens nicht angedroht werden. Kommt die vorgeladene Person der Vorladung nicht nach, so dürfen die für das Ausbleiben gesetzlich vorgesehenen Folgen nicht angeordnet werden.

(3) Wird ein Zeuge oder Sachverständiger vorgeladen, so ist in der Vorladung anzugeben, inwieweit er Anspruch auf Ersatz der Kosten der Reise und des Aufenthaltes, auf Entschädigung für die Zeitversäumnis und der Sachverständige außerdem auf Entlohnung für die Leistung hat. Dem vorgeladenen Zeugen oder Sachverständigen wird auf sein Verlangen vom ersuchenden Staat ein Vorschuß zur Deckung der Kosten der Reise und des Aufenthaltes ausgesetzt.

otázkám. Na tyto osoby se použije obdobně článek 10.

(6) Přítomnost zástupců orgánů dožadujícího státu uvedených v odstavci 5 při úkonech právní pomoci v dožádaném státě vyžaduje v Rakouské republice souhlas spolkového ministra spravedlnosti, v Československé socialistické republice souhlas generálního prokurátora Československé socialistické republiky, nebo ministra spravedlnosti České socialistické republiky, nebo ministra spravedlnosti Slovenské socialistické republiky.

(7) Neposkytne-li se právní pomoc zcela nebo zčásti nebo jsou-li překážky vyřízení žádosti, vyrozumí se o tom s uvedením důvodu dožadující orgán.

Článek 8

Doručení se prokazuje buď potvrzením o doručení, které musí být opatřeno datem a podpisem doručující osoby, jakož i podpisem příjemce, nebo potvrzením dožádaného orgánu, z něhož je zřejmo provedení doručení, jeho forma a doba. Je-li doručovaná písemnost zaslána ve dvou vyhotoveních, může se doručení potvrdit na druhém vyhotovení.

Článek 9

(1) Ukáže-li se nutným, aby osoba, která pobývá v jednom ze smluvních států, se osobně dostavila k soudu druhého smluvního státu za účelem výsledku jako obviněný, svědek nebo znalec, doručí této osobě předvolání příslušný orgán dožádaného státu.

(2) V předvolání nesmí být obsažena pohrůžka použití donucovacích prostředků pro případ, že se osoba nedostaví. Neuposlechne-li předvolaná osoba předvolání, nesmějí být nařízena opatření, jež jsou zákonem stanovena jako důsledek nedostavení se.

(3) Je-li předvolán svědek nebo znalec, uvede se v předvolání, do jaké míry má nárok na náhradu nákladů cesty a pobytu, na odškodnění za promeškaný čas a znalec kromě toho na odměnu za výkon. Dožadující stát vyplatí předvolanému svědkovi nebo znalci na jeho požádání zálohu na krytí nákladů cesty a pobytu.

Artikel 10

(1) Eine als Beschuldigter, Zeuge oder Sachverständiger vorgeladene Person, die im Gebiet eines der Vertragsstaaten eine Vorladung vor ein Gericht des anderen Vertragsstaates erhalten hat und ihr Folge leistet, darf im Gebiet dieses Vertragsstaates wegen einer vor dessen Betreten begangenen Handlung oder aus einem anderen vorher entstandenen Grund weder verfolgt noch in Haft gehalten noch sonst in ihrer persönlichen Freiheit beeinträchtigt werden.

(2) Die Verfolgung, Verhaftung oder sonstige Beschränkung der persönlichen Freiheit der vorgeladenen Person ist zulässig

- a) wegen der Handlung, die den Gegenstand der Vorladung einer Person als Beschuldigter bildet, oder
- b) wenn sich die vorgeladene Person nach der Erklärung des Gerichtes, daß ihre Anwesenheit nicht mehr erforderlich ist, länger als 15 Tage auf dem Gebiet des ersuchenden Staates aufhält, obwohl sie die Möglichkeit hatte, es zu verlassen, oder
- c) wenn sie nach Verlassen des Gebietes des ersuchenden Staates dorthin freiwillig zurückkehrt oder rechtmäßig zurückgebracht wird.

Artikel 11

(1) Befindet sich ein vorzuladender Zeuge im ersuchten Staat auf Grund der Anordnung eines Gerichtes oder Staatsanwaltes in Haft, so wird er, falls er dem zustimmt, dem ersuchenden Staat auf Verlangen zur Vernehmung überstellt, sofern nicht zwingende Gründe entgegenstehen.

(2) Der Zeuge wird im ersuchenden Staat weiter in Haft gehalten und nach der Vernehmung dem ersuchten Staat unverzüglich wieder überstellt.

Artikel 12

Die durch die Erledigung von Ersuchen entstandenen Kosten, mit Ausnahme jener, die durch die Beiziehung eines Sachverständigen oder durch die Überstellung einer in Haft befindlichen Person verursacht wurden, trägt der ersuchte Staat.

Artikel 13

(1) Die Vertragsstaaten benachrichtigen einander mindestens einmal jährlich von allen die Staatsangehörigen des anderen Vertragsstaates betreffenden strafgerichtlichen Verurteilungen, die in ihr Strafregister eingetragen worden sind. Diese Auszüge aus dem Strafregister werden zwischen dem Bundesminister für Inneres der Republik Österreich und dem Generalstaatsanwalt der Tschechos-

Článek 10

(1) Osoba předvolaná jako obviněný, svědek nebo znalec, která obdržela na území jednoho ze smluvních států předvolání k soudu druhého smluvního státu a tohoto předvolání uposlechla, nesmí být na území tohoto smluvního státu stíhána ani vzata do vazby ani jinak podrobena omezení své osobní svobody za čin spáchaný před vstupem na jeho území nebo z jiného dříve nastalého důvodu.

(2) Stíhání, zatčení nebo jiné omezení osobní svobody předvolané osoby je však přípustné

- a) pro čin, který je předmětem předvolání osoby jako obviněného, nebo
- b) jestliže předvolaná osoba po oznámení soudu, že její přítomnost již není nutná, pobývá déle než patnáct dnů na území dožadujícího státu, přestože měla možnost toto území opustit, nebo
- c) jestliže se po opuštění území dožadujícího státu tam dobrovolně vrátí nebo je vrácena zákonným způsobem.

Článek 11

(1) Je-li svědek, který má být předvolán, v doždaném státě na základě rozhodnutí soudu nebo prokurátora ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, předá se, pokud s tím souhlasí, dožadujícímu státu na požádání k výslechu, pokud tomu nebrání naléhavé důvody.

(2) Svědek je v dožadujícím státě dále držen ve vazbě a po výslechu se neprodleně předá zpět doždanému státu.

Článek 12

Náklady vzniklé vyřizováním dožádání nese, s výjimkou nákladů vzniklých přibráním znalce nebo předáním osoby ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody, dožádaný stát.

Článek 13

(1) Smluvní státy se nejméně jednou za rok informují o všech odsouzeních trestními soudy týkajícími se státních občanů druhého smluvního státu a zapsaných do jejich rejstříku trestů. Tyto výpisy z rejstříku trestů si vyměňují spolkový ministr vnitra Rakouské republiky a generální prokurátor Československé socialistické republiky. Stejnou cestou si smluvní státy vzájemně poskytují

lowakischen Sozialistischen Republik ausgetauscht. Auf dem gleichen Wege erteilen die Vertragsstaaten einander auf Anfrage ergänzende Auskünfte über die einem Auszug aus dem Strafregister zugrundeliegende Verurteilung.

(2) Die Vertragsstaaten übermitteln einander nach Maßgabe der innerstaatlichen gesetzlichen Vorschriften auf Ersuchen Auszüge aus dem Strafregister über Personen, gegen die im ersuchenden Staat ein Strafverfahren anhängig ist. Die Auszüge dürfen nur für die Zwecke dieses Strafverfahrens verwendet werden. Der ersuchte Staat ist zur Auskunftserteilung über seine Staatsangehörigen nicht verpflichtet.

Artikel 14

(1) Ein Vertragsstaat wird auf Ersuchen des anderen Vertragsstaates Akten, Schriftstücke oder andere Gegenstände, die für ein Strafverfahren im ersuchenden Staat als Beweismittel dienen können, übermitteln. Schriftstücke und andere Gegenstände werden auch dann übermittelt, wenn sie im ersuchten Staat der Einziehung oder dem Verfall unterliegen.

(2) Die Übermittlung von Akten oder Schriftstücken in Urschrift erfolgt nur in begründeten Fällen. In allen anderen Fällen werden Abschriften (Kopien) übermittelt, die nicht zurückzustellen sind.

(3) Der ersuchte Staat kann Akten, Schriftstücke oder andere Gegenstände, die für ein Strafverfahren in diesem Staat benötigt werden, für die Dauer dieses Verfahrens zurückbehalten.

(4) Rechte des ersuchten Staates oder dritter Personen an den übermittelten Schriftstücken oder Gegenständen bleiben unberührt. Übermittelte Akten, Schriftstücke oder Gegenstände werden dem ersuchten Staat so bald wie möglich zurückgestellt, sofern dieser darauf nicht verzichtet.

(5) Bei der Übermittlung von Akten, Schriftstücken oder anderen Gegenständen nach diesem Artikel finden einschränkende Vorschriften über die Ein- und Ausfuhr von Gegenständen und Devisen nicht Anwendung.

Artikel 15

Die im Artikel 2 angeführten Behörden erteilen einander auf Ersuchen Auskunft über ihr Strafrecht, Strafverfahrensrecht und Strafvollzugsrecht.

Artikel 16

(1) Hat ein Angehöriger eines Vertragsstaates in dem Gebiet des anderen Vertragsstaates eine Handlung begangen, die in beiden Vertragsstaaten gerichtlich strafbar ist, so kann der Tatortstaat den anderen Vertragsstaat ersuchen, die Verfolgung

na dotaz doplňující informace o odsouzení, které je podkladem výpisu z rejstříku trestů.

(2) Smluvní státy si navzájem poskytují podle vnitrostátních zákonných předpisů na žádost výpisů z rejstříku trestů o osobách, proti nimž je v dožadujícím státě zahájeno trestní řízení. Výpisy smějí být použity pouze pro účely tohoto trestního řízení. Dožádaný stát není povinen poskytovat informace o svých státních občanech.

Článek 14

(1) Smluvní stát zašle na žádost druhého smluvního státu spisy, písemnosti nebo jiné předměty, jež mohou sloužit jako důkazní prostředky pro trestní řízení v dožadujícím státě. Písemnosti a jiné předměty se zašlou i tehdy, jestliže v dožádaném státě podléhají zajištění nebo propadnutí.

(2) Spisy nebo písemnosti se zasílají v originále jen v odůvodněných případech. Ve všech ostatních případech se zasílají opisy (kopie), které není třeba vracet.

(3) Dožádaný stát může pozdržet spisy, písemnosti nebo jiné předměty potřebné v tomto státě k trestnímu řízení po dobu jeho trvání.

(4) Práva dožádaného státu nebo třetích osob k zaslaným písemnostem nebo předmětům zůstávají nedotčena. Zaslané spisy, písemnosti nebo předměty se vrátí dožádanému státu co nejdříve, pokud se jejich vrácení nevzdal.

(5) Při zasílání spisů, písemností nebo jiných předmětů podle tohoto článku se nepoužije omezujících předpisů na dovoz a vývoz předmětů a deviz.

Článek 15

Orgány uvedené v článku 2 si vzájemně na žádost poskytují informace o svém trestním právu a právních předpisech o trestním řízení a výkonu trestů.

Článek 16

(1) Dopustil-li se státní občan jednoho smluvního státu na území druhého smluvního státu činu, který je v obou smluvních státech soudně trestný, může stát místa činu požádat druhý smluvní stát, aby převzal stíhání pro tento čin. Příslušné orgány

wegen dieser Handlung zu übernehmen. Die zuständigen Behörden des ersuchten Staates werden das Strafverfahren nach Maßgabe der Rechtsvorschriften dieses Staates durchführen.

(2) Die zuständigen Behörden des Tatortstaates werden im Einzelfall prüfen, ob die Stellung eines Ersuchens gemäß Absatz 1 im Interesse der Wahrheitsfindung, aus anderen für das Strafverfahren wichtigen Gründen, aus Gründen der Strafzumessung oder des Strafvollzuges oder im Interesse der Resozialisierung des Beschuldigten geboten ist.

(3) Der Beurteilung von Verkehrsstraftaten sind im ersuchten Staat die am Tatort geltenden Verkehrsregeln zugrunde zu legen.

Artikel 17

Die Gerichte und Staatsanwaltschaften des ersuchenden Staates treffen im Hinblick auf das Ersuchen um Übernahme der Strafverfolgung die erforderlichen Maßnahmen, um dem ersuchten Staat die Ausübung seiner Strafgerichtsbarkeit zu ermöglichen.

Artikel 18

(1) Das Ersuchen um Übernahme der Strafverfolgung hat eine Darstellung des Sachverhaltes sowie möglichst genaue Angaben über die beschuldigte Person, ihre Staatsangehörigkeit und ihren Wohn- oder Aufenthaltsort zu enthalten. Dem Ersuchen werden beigelegt:

- a) die Akten in Urschrift oder in beglaubigter Abschrift (Kopie) sowie Beweisgegenstände,
- b) die Bestimmungen über den Tatbestand und die Strafe, die nach dem am Tatort geltenden Recht auf die Tat anwendbar sind, sowie bei Verkehrsstraftaten außerdem die für deren Beurteilung maßgebenden Verkehrsregeln,
- c) Erklärungen des Geschädigten, die zur Einleitung des Strafverfahrens erforderlich sind.

(2) Für die Übermittlung von Akten und Beweisgegenständen ist Artikel 14 Absätze 4 und 5 anzuwenden.

(3) Ein zur Einleitung eines Strafverfahrens notwendiger Antrag oder eine solche Ermächtigung, die im ersuchenden Staat vorliegt, ist auch im ersuchten Staat wirksam; nur nach dem Recht des ersuchten Staates erforderliche Anträge oder Ermächtigungen können innerhalb einer Frist von zwei Monaten nach Eingang der Anzeige bei der zur Strafverfolgung zuständigen Behörde dieses Staates nachgeholt werden.

Artikel 19

Die Gerichte und Staatsanwaltschaften des ersuchenden Staates sehen von Verfolgungsmaßnahmen wegen einer Tat, wegen der um die Übernahme der Strafverfolgung ersucht worden ist, vor-

dožádaného státu provedou trestní řízení podle právních předpisů tohoto státu.

(2) Příslušné orgány státu místa činu přezkoumají v jednotlivém případě, zda podání žádosti podle odstavce 1 je žádoucí v zájmu zjištění pravdy, z jiných důvodů důležitých pro trestní řízení, z důvodů týkajících se uložení nebo výkonu trestu nebo v zájmu resocializace obviněného.

(3) Pro posouzení činů soudně trestných spáchaných v dopravě se v dožádaném státě vychází z dopravních předpisů platných na místě činu.

Článek 17

Soudy a prokuratury dožadujícího státu učiní vzhledem k žádosti o převzetí trestního stíhání potřebná opatření, aby dožádanému státu umožnily výkon jeho soudní pravomoci v trestních věcech.

Článek 18

(1) Žádost o převzetí trestního stíhání musí obsahovat vylíčení skutkového stavu, jakož i pokud možno přesné údaje o obviněné osobě, jejím státním občanství a místu jejího bydliště nebo pobytu. K žádosti se připojí:

- a) originál nebo ověřený opis (kopie) spisů, jakož i věcné důkazy;
- b) ustanovení o skutkové podstatě a trestu, která se použijí na čin podle práva platného na místě činu, a u činů soudně trestných spáchaných v dopravě kromě toho dopravní předpisy rozhodné pro jejich posouzení;
- c) prohlášení poškozeného, jež jsou nutná k zahájení trestního řízení.

(2) Při zasílání spisů a věcných důkazů se použije článku 14 odstavců 4 a 5.

(3) Návrh nutný pro zahájení trestního řízení nebo obdobné zmocnění, které bylo dáno v dožadujícím státě, je účinné i v dožádaném státě; žádosti nebo zmocnění, jež jsou nutné pouze podle práva dožádaného státu, mohou být učiněny dodatečně u orgánu tohoto státu příslušného k trestnímu stíhání ve lhůtě dvou měsíců po doručení trestního oznámení.

Článek 19

Soudy a prokuratury dožadujícího státu upustí prozatímně od opatření týkajících se stíhání pro čin, pro který byla podána žádost o převzetí trestního stíhání. S konečnou platností upustí od tako-

läufig ab. Sie sehen von solchen Maßnahmen endgültig ab, wenn die beschuldigte Person im ersuchten Staat

1. von der Anklage rechtskräftig freigesprochen oder das Verfahren gegen sie rechtskräftig eingestellt worden ist, weil die Begehung der Tat nicht nachgewiesen worden oder sie nicht gerichtlich strafbar ist,
2. rechtskräftig verurteilt worden und die Strafe ganz vollstreckt worden ist oder, soweit die Strafe nicht vollstreckt wurde, erlassen worden ist.

Artikel 20

Der ersuchte Staat setzt den ersuchenden Staat vom Veranlaßten und vom Ergebnis des Verfahrens in Kenntnis. Ist in diesem Verfahren eine rechtskräftige Entscheidung ergangen, so wird diese in einer Ausfertigung oder beglaubigten Abschrift (Kopie) übermittelt.

Artikel 21

(1) Dieser Vertrag ist zu ratifizieren. Die Ratifikationsurkunden werden in Prag ausgetauscht.

(2) Der Vertrag tritt am ersten Tag des dritten Monats in Kraft, der auf den Monat folgt, in dem die Ratifikationsurkunden ausgetauscht wurden.

(3) Der Vertrag bleibt auf unbestimmte Zeit in Kraft, sofern nicht einer der Vertragsstaaten den Vertrag schriftlich auf diplomatischem Weg kündigt; in diesem Fall tritt der Vertrag ein Jahr nach der Kündigung außer Kraft.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten der beiden Vertragsstaaten diesen Vertrag unterzeichnet und mit Siegeln versehen.

Geschehen zu Wien, am 18. November 1982, in zwei Urschriften, jede in deutscher und tschechischer Sprache, wobei beide Texte in gleicher Weise authentisch sind.

Für die Republik Österreich:

Pahr

Für die Tschechoslowakische Sozialistische Republik:

Chňoupek

vých opatření, jestliže obviněná osoba byla v dožádaném státě

1. pravomocně zproštěna obžaloby nebo jestliže řízení proti ní bylo pravomocně zastaveno, protože spáchání činu nebylo prokázáno nebo proto, že čin není soudně trestný;
2. pravomocně odsouzena a trest byl zcela vykonán nebo, pokud trest nebyl vykonán, byl prominut.

Článek 20

Dožádaný stát vyrozumí dožadující stát o provedených opatřeních a o výsledku řízení. Bylo-li v tomto řízení vydáno pravomocné rozhodnutí, zašle se jeho jedno vyhotovení nebo ověřený opis (kopie).

Článek 21

(1) Tato smlouva podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou vyměněny v Praze.

(2) Smlouva vstoupí v platnost prvního dne třetího měsíce, který následuje po měsíci, ve kterém byly vyměněny ratifikační listiny.

(3) Smlouva zůstává v platnosti na neurčitou dobu, pokud jeden ze smluvních států smlouvu písemně diplomatickou cestou nevypoví; v tomto případě pozbývá smlouva platnosti rok po výpovědi.

Na důkaz toho zmocnění obou smluvních států tuto smlouvu podepsali a opatřili ji pečeti.

Dáno ve Vídni dne 18. listopadu 1982 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce německém a českém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Rakouskou republiku:

Pahr

Za Československou socialistickou republiku:

Chňoupek

Die vom Bundespräsidenten unterzeichnete und vom Bundeskanzler gegengezeichnete Ratifikationsurkunde wurde am 11. Juli 1985 ausgetauscht; der Vertrag tritt gemäß seinem Artikel 21 Absatz 2 am 1. Oktober 1985 in Kraft.

Sinowatz

382.

Der Nationalrat hat beschlossen:

Der Abschluß des nachstehenden Staatsvertrages wird genehmigt.

VERTRAG

ZWISCHEN DER REPUBLIK ÖSTERREICH UND DER TSCHECHOSLOWAKISCHEN SOZIALISTISCHEN REPUBLIK ÜBER DIE AUSLIEFERUNG

Der Bundespräsident der Republik Österreich und der Präsident der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik,

in dem Bestreben, die rechtlichen Beziehungen und den rechtlichen Verkehr zwischen den beiden Staaten zu vertiefen und zu erleichtern,

sowie von dem Wunsche geleitet, die Bestimmungen der Schlußakte der Konferenz über Sicherheit und Zusammenarbeit in Europa voll und ganz durchzuführen,

sind übereingekommen, den folgenden Vertrag zu schließen.

Zu diesem Zweck haben zu ihren Bevollmächtigten ernannt:

Der Bundespräsident der Republik Österreich

Dr. Willibald Pahr

Bundesminister für Auswärtige Angelegenheiten der Republik Österreich,

Der Präsident der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik

Ing. Bohuslav Chňoupek

Außenminister der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik,

die nach Austausch ihrer in guter und gehöriger Form befundenen Vollmachten folgendes vereinbart haben:

Artikel 1

Die Vertragsstaaten verpflichten sich, einander auf Ersuchen nach den Bestimmungen dieses Vertrages Personen auszuliefern, die im ersuchenden Staat wegen einer gerichtlich strafbaren Handlung verfolgt oder zur Vollstreckung einer gerichtlichen Strafe oder vorbeugenden Maßnahme gesucht werden.

Artikel 2

Ersuchen um Auslieferung und Durchlieferung werden schriftlich gestellt. Der Schriftverkehr erfolgt zwischen dem Bundesminister für Justiz der

SMLOUVA

MEZI RAKOUSKOU REPUBLIKOU A ČESKOSLOVENSKOU SOCIALISTICKOU REPUBLIKOU O VYDÁVÁNÍ

Spolkový prezident Rakouské republiky a prezident Československé socialistické republiky,

vedení snahou prohloubit a ulehčit právní vztahy a právní styk mezi oběma státy,

jakož i vedení přáním zcela a plně uskutečňovat ustanovení Závěrečného aktu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě,

se dohodli uzavřít tuto smlouvu.

Za tím účelem jmenovali svými zmocněnci:

Spolkový prezident Rakouské republiky

Dr. Willibalda Pahra

spolkového ministra zahraničních věcí Rakouské republiky,

Prezident Československé socialistické republiky

Ing. Bohuslava Chňoupka

ministra zahraničních věcí Československé socialistické republiky,

kterí po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležité formě, dohodli se na tomto:

Článek 1

Smluvní státy se zavazují, že si vzájemně na žádost podle ustanovení této smlouvy vydají osoby, které jsou v dožadujícím státě stíhány pro čin soudně trestný nebo jsou hledány za účelem výkonu soudem uloženého trestu nebo ochranného opatření.

Článek 2

Žádosti o vydání a průvoz se podávají písemně. Písemný styk se uskutečňuje mezi ministrem spravedlnosti Rakouské republiky na jedné straně a

Republik Österreich einerseits und dem Generalstaatsanwalt der Tschechoslowakischen Sozialistischen Republik, dem Minister für Justiz der Tschechischen Sozialistischen Republik und dem Minister für Justiz der Slowakischen Sozialistischen Republik andererseits. Der diplomatische Weg wird dadurch nicht ausgeschlossen.

generálním prokurátorem Československé socialistické republiky, ministrem spravedlnosti České socialistické republiky a ministrem spravedlnosti Slovenské socialistické republiky na straně druhé. Diplomatická cesta se tím nevylučuje.

Artikel 3

(1) Die Auslieferung wird zur Verfolgung von Handlungen bewilligt, die nach dem Recht beider Vertragsstaaten mit einer mehr als einjährigen Freiheitsstrafe oder vorbeugenden Maßnahme dieser Dauer oder mit einer strengeren Strafe bedroht sind.

(2) Die Auslieferung zur Vollstreckung von Strafen oder vorbeugenden Maßnahmen, die wegen einer oder mehrerer der in Abs. 1 angeführten Handlungen rechtskräftig ausgesprochen worden sind, wird bewilligt, wenn die Dauer der zu vollstreckenden Strafen oder vorbeugenden Maßnahmen oder ihr zu vollstreckender Rest mindestens ein Jahr beträgt. Die Auslieferung zur Vollstreckung wird auch dann bewilligt, wenn nur eine der der Verurteilung zugrunde liegenden Handlungen mit mehr als einjähriger Freiheitsstrafe bedroht ist und auch die übrigen Handlungen nach dem Recht beider Vertragsstaaten gerichtlich strafbar sind.

Artikel 4

Die Auslieferung wird jedenfalls bewilligt, wenn ein mehrseitiges Übereinkommen den ersuchten Staat zur Auslieferung verpflichtet.

Artikel 5

Staatsangehörige des ersuchten Staates werden nicht ausgeliefert.

Artikel 6

Die Auslieferung wird nicht bewilligt, wenn

1. sie mit Verpflichtungen des ersuchten Staates aus mehrseitigen Übereinkommen nicht vereinbar wäre,
2. durch sie die Grundsätze der Rechtsordnung oder andere wesentliche Interessen des ersuchten Staates verletzt würden oder
3. um Auslieferung wegen einer Handlung ersucht wird, die nach Ansicht des ersuchten Staates eine strafbare Handlung politischen Charakters ist, bei der unter Berücksichtigung aller Umstände des Einzelfalles, insbesondere der Art der Begehung, der angewendeten oder vorgesehenen Mittel oder der Schwere der eingetretenen oder möglichen Folgen, nicht der kriminelle Charakter überwiegt.

Článek 3

(1) Vydání se povoluje ke stíhání činů, za které podle práva obou smluvních států hrozí trest odnětí svobody přesahující jeden rok nebo ochranné opatření téhož trvání nebo trest těžší.

(2) Vydání k výkonu trestů nebo ochranných opatření, které byly právoplatně vysloveny za jeden nebo více činů uvedených v odstavci 1, se povoluje, když délka trestů nebo ochranných opatření, které mají být vykonány, nebo jejich dosud nevykonaný zbytek činí nejméně jeden rok. Vydání k výkonu se povoluje i tehdy, když jen za jeden z činů, za které došlo k odsouzení, hrozí trest odnětí svobody přesahující jeden rok a také za ostatní činy může soud podle práva obou smluvních států uložit trest.

Článek 4

Vydání se v každém případě povolí, pokud mnohostranná úmluva dožádaný stát k vydání zavazuje.

Článek 5

Státní občané dožádaného státu se nevývádají.

Článek 6

Vydání se nepovolí, jestliže

1. by nebylo slučitelné se závazky dožádaného státu vyplývajícími z mnohostranných úmluv,
2. by jím byly porušeny zásady právního řádu nebo jiné podstatné zájmy dožádaného státu, nebo
3. se žádá o vydání pro čin, který podle názoru dožádaného státu je trestným činem politického charakteru, u něhož se zřetelem ke všem okolnostem případu, zejména způsobu spáchání, použitým nebo zamýšleným prostředkům nebo závažnosti vzniklých nebo možných následků nepřevažuje kriminální charakter.

Artikel 7

Die Auslieferung wird nicht bewilligt, wenn sie wegen einer Handlung begehrt wird, die nach Ansicht des ersuchten Staates nach seinem Recht

1. militärischer Art ist oder
2. in der Verletzung von Abgaben-, Monopol-, Zoll- oder Devisenvorschriften oder von Vorschriften über die Warenbewirtschaftung oder über den Außenhandel besteht.

Artikel 8

(1) Die Auslieferung wird wegen Handlungen, die der Gerichtsbarkeit des ersuchten Staates unterliegen, nicht bewilligt.

(2) Die Auslieferung kann ungeachtet des Absatzes 1 bewilligt werden, wenn sie wegen einer anderen Handlung bewilligt wird und der Durchführung des Strafverfahrens im ersuchenden Staat mit Rücksicht auf besondere Umstände, insbesondere aus Gründen der Wahrheitsfindung, der Strafbemessung oder der Vollstreckung, der Vorzug zu geben ist.

Artikel 9

Die Auslieferung wird nicht bewilligt, wenn die auszuliefernde Person wegen der dem Ersuchen zugrunde liegenden Handlung

1. von einem Gericht eines dritten Staates rechtskräftig verurteilt worden ist und die Strafe ganz vollstreckt oder zur Gänze oder für den noch nicht vollstreckten Teil nachgesehen worden ist oder ihre Vollstreckbarkeit nach dem Recht des dritten Staates verjährt ist, oder
2. von einem Gericht eines dritten Staates, in dem die Handlung begangen worden ist, rechtskräftig freigesprochen oder außer Verfolgung gesetzt worden ist.

Artikel 10

Die Auslieferung wird nicht bewilligt, wenn die Strafverfolgung oder die Vollstreckung der Strafe oder vorbeugenden Maßnahme nach dem Recht des ersuchenden oder des ersuchten Staates verjährt ist.

Artikel 11

Zur Vollstreckung einer Strafe oder vorbeugenden Maßnahme, die auf Grund eines in Abwesenheit der auszuliefernden Person durchgeführten gerichtlichen Verfahrens rechtskräftig verhängt worden ist, wird die Auslieferung nur bewilligt, wenn die Person von dem gegen sie geführten Verfahren Kenntnis erlangt hatte und in diesem Verfahren ihre Verteidigungsrechte wahren konnte, oder wenn der ersuchende Staat zusichert, daß das Verfahren nach der Auslieferung nach seinen Rechtsvorschriften in Anwesenheit der ausgelieferten Person neu durchgeführt werden wird.

Článek 7

Vydání se nepovolí, jestliže se žádá o vydání pro čin, který podle názoru dožádaného státu je podle jeho práva

1. činem vojenského charakteru, nebo
2. činem, kterým byly porušeny daňové, monopolní, celní nebo devizové předpisy nebo předpisy týkající se hospodaření se zbožím nebo zahraničního obchodu.

Článek 8

(1) Vydání pro činy, které podléhají pravomoci soudů dožádaného státu, se nepovoluje.

(2) Vydání lze povolit bez ohledu na odstavec 1, povoluje-li se pro jiný čin a je-li třeba se zřetelem na zvláštní okolnosti, zejména z důvodů zjištění pravdy, výměry trestu nebo jeho výkonu dát přednost provedení trestního řízení v dožadujícím státě.

Článek 9

Vydání se nepovolí, jestliže osoba, která má být vydána, byla za čin, jehož se žádost týká:

1. pravomocně odsouzena soudem třetího státu a trest byl zcela vykonán, popřípadě celý nebo v dosud nevykonané části prominut nebo jeho vykonatelnost je podle práva třetího státu promlčena, nebo
2. soudem třetího státu, v němž byl čin spáchán, pravomocně zproštěna nebo její stíhání bylo zastaveno.

Článek 10

Vydání se nepovolí, jestliže trestní stíhání nebo výkon trestu nebo ochranného opatření jsou podle práva dožadujícího nebo dožádaného státu promlčeny.

Článek 11

K výkonu trestu nebo ochranného opatření pravomocně uloženého na základě soudního řízení vedeného v nepřítomnosti osoby, která má být vydána, se vydání povolí pouze tehdy, jestliže osoba byla o řízení, které bylo proti ní vedeno, vyzkoušena a v tomto řízení mohla uplatnit svá práva na obhajobu, nebo když dožadující stát ujistí, že řízení se po vydání provede znovu podle jeho právních předpisů v přítomnosti vydané osoby.

Artikel 12

Die Auslieferung wird nicht bewilligt, wenn die Person, deren Auslieferung begehrt wird, auf dem Gebiet des ersuchten Staates Asyl genießt.

Artikel 13

Ist die Handlung zwar nach dem Recht des ersuchenden Staates, nicht aber nach dem Recht des ersuchten Staates mit der Todesstrafe bedroht, so darf im ersuchenden Staat die Todesstrafe weder verhängt noch vollstreckt werden.

Artikel 14

Die Auslieferung von Personen, die nach dem Recht des ersuchten oder nach dem Recht des ersuchenden Staates zur Zeit der Tat strafunmündig waren, wird nicht bewilligt.

Artikel 15

Die Auslieferung kann abgelehnt werden, wenn sie die auszuliefernde Person unter Berücksichtigung der Schwere der ihr zur Last gelegten Handlung wegen ihres jugendlichen oder fortgeschrittenen Alters, wegen ihres Gesundheitszustandes, wegen ihres langjährigen Aufenthaltes im ersuchten Staat oder aus anderen außerordentlich schwerwiegenden, in ihren persönlichen Verhältnissen gelegenen Gründen offenbar unverhältnismäßig hart träfe.

Artikel 16

Liegen die Voraussetzungen für die Auslieferung nach diesem Vertrag vor, so steht eine im ersuchten Staat erlassene Amnestie der Auslieferung nicht entgegen.

Artikel 17

Die Verpflichtung zur Auslieferung wird durch das Fehlen eines Antrages oder einer Ermächtigung zur Strafverfolgung, die nach dem Recht des ersuchten Staates erforderlich sind, nicht berührt.

Artikel 18

Die Auslieferung zur Vollstreckung einer Strafe oder vorbeugenden Maßnahme, die von einem Ausnahmegesicht verhängt worden ist, das nur zeitweilig eingesetzt ist, wird nicht bewilligt. Im Fall der Auslieferung zur Strafverfolgung darf die ausgelieferte Person im ersuchenden Staat nicht vor ein solches Gericht gestellt werden.

Artikel 19

(1) Die ausgelieferte Person darf wegen einer vor ihrer Übergabe begangenen Handlung, auf die sich die Auslieferungsbewilligung nicht erstreckt, oder aus einem anderen vor der Übergabe entstandenen Grund weder verfolgt oder bestraft noch in ihrer persönlichen Freiheit beschränkt werden.

Článek 12

Vydání se nepovolí, jestliže osoba, o jejíž vydání se žádá, požívá na území dožádaného státu azylu.

Článek 13

Jestliže za čin hrozí trest smrti podle práva dožadujícího státu, nikoliv však podle práva dožádaného státu, nesmí být v dožadujícím státě trest smrti ani uložen ani vykonán.

Článek 14

Vydání osob, které byly podle práva dožádaného státu nebo podle práva dožadujícího státu v době činu vzhledem k jejich věku trestně neodpovědné, se nepovolí.

Článek 15

Vydání může být odmítnuto, jestliže by osobu, která má být vydána, se zřetelem k závažnosti činu, ze kterého je viněna, postihlo zřejmě nepřiměřeně tvrdě vzhledem k jejímu mladistvému nebo pokračilému věku, k jejímu zdravotnímu stavu, k jejímu dlouholetému pobytu v dožádaném státě nebo z jiných mimořádně závažných důvodů spočívajících v jejich osobních poměrech.

Článek 16

Jsou-li splněny podmínky pro vydání podle této smlouvy, nebrání vydání amnestie vyhlášená v dožádaném státě.

Článek 17

Povinnost k vydání není dotčena tím, že chybí návrh nebo zmocnění k trestnímu stíhání, které jsou potřebné podle práva dožádaného státu.

Článek 18

Vydání k výkonu trestu nebo ochranného opatření uloženého mimořádným soudem, který byl ustanoven jen dočasně, se nepovoluje. V případě vydání k trestnímu stíhání nesmí být vydaná osoba postavena v dožadujícím státě před takovýto soud.

Článek 19

(1) Vydaná osoba nesmí být za čin spáchaný před jejím předáním, na který se povolení k vydání nevztahuje, nebo z jiného důvodu nastalého před předáním, ani stíhána nebo potrestána ani omezoována ve své osobní svobodě.

- (2) Die Beschränkung nach Abs. 1 entfällt, wenn
- a) der ersuchte Staat der Strafverfolgung oder der Vollstreckung einer gerichtlichen Strafe oder vorbeugenden Maßnahme zustimmt. Dem Ersuchen um Zustimmung werden die im Art. 23 vorgesehenen Unterlagen und ein Protokoll beigelegt, aus dem die Stellungnahme der ausgelieferten Person zu der beabsichtigten Erweiterung der Strafverfolgung oder Strafvollstreckung zu ersehen ist. Die Vernehmung muß durch einen Richter oder Staatsanwalt unter Beachtung der gesetzlichen Vorschriften erfolgen. Die ausgelieferte Person muß über die Bedeutung und den Zweck der Vernehmung belehrt werden. Die Zustimmung wird erteilt, wenn die dem Ersuchen zugrunde liegende Handlung nach diesem Vertrag die Verpflichtung zur Bewilligung der Auslieferung nach sich zieht; oder
 - b) die ausgelieferte Person sich nach ihrer endgültigen Freilassung länger als 45 Tage auf dem Gebiet des ersuchenden Staates aufhält, obwohl sie es verlassen konnte und durfte, oder wenn sie nach Verlassen dieses Staates dorthin freiwillig zurückkehrt oder aus einem dritten Staat rechtmäßig dorthin zurückgebracht wird. Die bedingte Freilassung ohne eine die Bewegungsfreiheit der ausgelieferten Person einschränkende Anordnung steht der endgültigen Freilassung gleich.
- (3) Der ersuchende Staat kann die nach seinem Recht notwendigen Maßnahmen treffen, um die ausgelieferte Person außer Landes zu schaffen oder die Verjährung zu hindern.
- (4) Innerhalb der im Abs. 2 lit. b erwähnten Frist wird der ausgelieferten Person ohne Rücksicht auf allenfalls entgegenstehende innerstaatliche Bestimmungen des ersuchenden Staates die Ausreise gestattet, es sei denn, daß sie nach ihrer Auslieferung eine neue strafbare Handlung begangen hat. In diesem Fall beginnt die im Abs. 2 lit. b erwähnte Frist erst, wenn die ausgelieferte Person auch in dem wegen dieser Handlung eingeleiteten Verfahren endgültig freigelassen worden ist.
- (2) Omezení podle odstavce 1 odpadá, jestliže:
- a) dožadovaný stát vysloví souhlas s trestním stíháním nebo výkonem soudem uloženého trestu nebo ochranného opatření. K žádosti o souhlas se připojí podklady uvedené v článku 23 a protokol, ze kterého je patrné stanovisko vydané osoby k zamýšlenému rozšíření trestního stíhání nebo výkonu trestu. Výslech musí provést soudce nebo prokurátor při respektování zákonných předpisů. Vydaná osoba musí být poučena o významu a účelu výsledku. Souhlas se udělí, jestliže z činu, jehož se žádost týká, podle této smlouvy vyplývá povinnost povolit vydání; nebo
 - b) vydaná osoba se po svém konečném propuštění zdržuje na území dožadujícího státu déle než 45 dní, přestože je mohla a směla opustit, nebo jestliže se po opuštění tohoto státu do něho dobrovolně vrátí nebo je do něho zákonným způsobem navracena z třetího státu. Podmíněné propuštění bez nařízení omezujícího svobodu pohybu vydané osoby se rovná konečnému propuštění na svobodu.
- (3) Dožadující stát může učinit opatření, která jsou podle jeho práva nutná k tomu, aby vydaná osoba byla dopravena mimo území nebo aby se zabránilo promlčení.
- (4) Během lhůty uvedené v odstavci 2 písm. b) se vydané osobě povolí výjezd bez zřetele na případná vnitrostátní ustanovení dožadujícího státu, která by tomu bránila, ledaže by tato osoba po svém vydání spáchala nový čin, který je trestný. V tomto případě začíná lhůta uvedená v odstavci 2 písm. b) teprve, až je vydaná osoba také v řízení, které bylo zahájeno pro tento čin, s konečnou platností propuštěna na svobodu.

Artikel 20

Wird die Handlung während des Verfahrens im ersuchenden Staat rechtlich anders als im Auslieferungsverfahren gewürdigt, so darf die ausgelieferte Person unbeschadet des Art. 19 nur insoweit verfolgt oder abgeurteilt werden, als der festgestellte Sachverhalt auch nach der neuen rechtlichen Würdigung die Auslieferung zulassen würde. In Zweifelsfällen wird der ersuchende Staat eine Stellungnahme des ersuchten Staates einholen.

Artikel 21

(1) Die ausgelieferte Person darf wegen einer vor der Übergabe begangenen Handlung nur mit Zustimmung des ersuchten Staates an einen dritten

Článek 20

Je-li čin během řízení v dožadujícím státě právně posouzen jinak než ve vydávacím řízení, smí být vydaná osoba při dodržení článku 19 stíhána nebo odsouzena jen potud, pokud by zjištěný stav věci připouštěl vydání i podle nového právního posouzení. V případě pochybností si dožadující stát opatří stanovisko dožádaného státu.

Článek 21

(1) Vydaná osoba smí být za čin spáchaný před předáním dále vydána do třetího státu pouze se souhlasem dožádaného státu. K žádosti o souhlas k

Staat weitergeliefert werden. Einem Ersuchen um Zustimmung zur Weiterlieferung in einen dritten Staat werden Ausfertigungen oder beglaubigte Abschriften (Kopien) der Auslieferungsunterlagen des dritten Staates und ein Protokoll beigefügt, aus dem die Stellungnahme der ausgelieferten Person zu der beabsichtigten Weiterlieferung zu ersehen ist. Die Vernehmung muß durch einen Richter oder Staatsanwalt unter Beachtung der gesetzlichen Vorschriften erfolgen. Die ausgelieferte Person muß über die Bedeutung und den Zweck der Vernehmung belehrt werden.

(2) Der Zustimmung zur Weiterlieferung bedarf es nicht, wenn eine der Voraussetzungen des Art. 19 Abs. 2 lit. b vorliegt.

Artikel 22

Ersuchen, die nach diesem Vertrag gestellt werden, sowie beigefügten Unterlagen werden keine Übersetzungen angeschlossen.

Artikel 23

(1) Dem Ersuchen um Auslieferung wird eine Ausfertigung oder beglaubigte Abschrift (Kopie) eines gerichtlichen Haftbefehls, einer Urkunde von gleicher Wirksamkeit oder einer vollstreckbaren verurteilenden gerichtlichen Entscheidung beigefügt.

(2) Sofern dies in diesen Urkunden nicht enthalten ist, werden außerdem beigefügt:

- a) eine Darstellung der Handlung mit Angabe von Ort und Zeit ihrer Begehung;
- b) eine rechtliche Würdigung der Handlung und der Wortlaut der anzuwendenden oder angewendeten gesetzlichen Bestimmungen;
- c) im Fall eines Ersuchens um Auslieferung zur Vollstreckung einer Strafe oder vorbeugenden Maßnahme die Unterlagen, aus denen sich die Vollstreckbarkeit des Erkenntnisses und die Dauer der zu vollstreckenden Strafe oder vorbeugenden Maßnahme ergibt;
- d) möglichst genaue Angaben über die Person, deren Auslieferung begehrt wird, ihre Staatsangehörigkeit und ihren Wohn- oder Aufenthaltsort.

Artikel 24

Hält der ersuchte Staat die ihm übermittelten Angaben und Unterlagen nicht für ausreichend, so ersucht er um die notwendige Ergänzung. Für das Einlangen dieser Ergänzung kann der ersuchte Staat eine angemessene Frist bestimmen. Bei fruchtlosem Ablauf dieser Frist ist auf Grund der vorhandenen Unterlagen zu entscheiden.

Artikel 25

Stellt der ersuchende Staat nach den Bestimmungen dieses Vertrages ein Auslieferungsersuchen und besteht Grund zur Annahme, daß sich die Person,

dalšímu vydání do třetího státu se připojí vyhotovení nebo ověřené opisy (kopie) podkladů třetího státu pro vydání a protokol, z něhož je patrné stanovisko vydané osoby k zamýšlenému dalšímu vydání. Výslech musí provést soudce nebo prokurátor při respektování zákonných předpisů. Vydaná osoba musí být poučena o významu a účelu výslechu.

(2) Souhlasu k dalšímu vydání není třeba, je-li dán jeden z předpokladů článku 19 odstavce 2 písm. b).

Článek 22

K žádostem podávaným podle této smlouvy, jakož i k přiloženým podkladům, se nepřipojují jejich překlady.

Článek 23

(1) K žádosti o vydání se připojí vyhotovení nebo ověřený opis (kopie) soudního zatýkácího rozkazu, listiny stejné účinnosti nebo vykonatelného odsuzujícího soudního rozhodnutí.

(2) Pokud toto není obsaženo v těchto listinách, připojí se kromě toho:

- a) vylíčení činu s uvedením místa a doby jeho spáchání,
- b) právní posouzení činu a znění zákonných ustanovení, která je nutno použít nebo která byla použita,
- c) v případě žádosti o vydání k výkonu trestu nebo ochranného opatření podklady, ze kterých je patrná vykonatelnost rozhodnutí a délka trestu nebo ochranného opatření, které mají být vykonné,
- d) pokud možno přesné údaje o osobě, o jejíž vydání se žádá, její státní občanství a její bydliště nebo místo pobytu.

Článek 24

Nepovažuje-li dožádaný stát zaslané údaje a podklady za postačující, požádá o potřebné doplnění. Dožádaný stát může stanovit přiměřenou lhůtu pro doručení tohoto doplnění. Při marném uplynutí této lhůty rozhodne na základě podkladů, které jsou k dispozici.

Článek 25

Podá-li dožadující stát žádost o vydání podle ustanovení této smlouvy a je-li důvod k domněnce, že osoba, o jejíž vydání se žádá, se zdržuje na

deren Auslieferung begehrt wird, auf dem Gebiet des ersuchten Staates befindet, so trifft der ersuchte Staat unverzüglich nach seinem Recht die zu ihrer Ausforschung erforderlichen Maßnahmen. Wenn es notwendig ist, nimmt er diese Person in Auslieferungshaft oder trifft sonstige Maßnahmen zur Verhinderung ihres Entweichens.

Artikel 26

(1) In dringenden Fällen kann der ersuchende Staat um die Verhängung der vorläufigen Auslieferungshaft über die gesuchte Person ersuchen. Ein solches Ersuchen kann auch fernschriftlich oder telegrafisch gestellt werden. Der ersuchte Staat entscheidet nach seinem Recht über die Verhängung der vorläufigen Auslieferungshaft oder über die Anordnung sonstiger Maßnahmen zur Verhinderung des Entweichens der gesuchten Person.

(2) Das Ersuchen um Anordnung der vorläufigen Auslieferungshaft hat anzugeben, daß eine der im Artikel 23 Abs. 1 erwähnten Urkunden vorhanden ist und die Absicht besteht, ein Auslieferungsersuchen zu stellen. Es hat auch eine kurze Darstellung der Handlung unter Anführung von Zeit und Ort ihrer Begehung, einen Hinweis auf die angedrohte oder zu vollstreckende Strafe oder vorbeugende Maßnahme sowie möglichst genaue Angaben über die Person, deren Auslieferung begehrt werden wird, ihre Staatsangehörigkeit und ihren Wohn- oder Aufenthaltsort zu enthalten. Der ersuchende Staat wird unverzüglich verständigt, inwieweit seinem Ersuchen Folge gegeben worden ist.

(3) Die vorläufige Auslieferungshaft kann aufgehoben werden, wenn das Auslieferungsersuchen und die im Art. 23 Abs. 1 erwähnten Unterlagen nicht innerhalb von 20 Tagen nach der Verhaftung eingelangt sind. Die vorläufige Auslieferungshaft darf in keinem Fall 40 Tage ab dem angegebenen Zeitpunkt überschreiten. Die vorläufige Auslieferungshaft kann jedoch jederzeit aufgehoben werden, wenn der ersuchte Staat Maßnahmen trifft, die er zur Verhinderung der Flucht der gesuchten Person für notwendig erachtet.

(4) Die Aufhebung der vorläufigen Auslieferungshaft steht einer neuerlichen Verhaftung und der Auslieferung nicht entgegen, wenn das Auslieferungsersuchen später einlangt.

Artikel 27

Erlangen die zuständigen Behörden eines Vertragsstaates davon Kenntnis, daß sich auf dem Gebiet dieses Vertragsstaates eine Person befindet, deren Auslieferung vom anderen Vertragsstaat begehrt werden kann, so werden sie diesen unverzüglich befragen, ob er die Auslieferung dieser Person begehrt. Wird die Person in vorläufige Auslieferungshaft genommen, so ist der andere Vertragsstaat hievon unverzüglich unter Angabe des Zeitpunktes der Verhaftung und des Ortes der Haft zu verständigen.

území dožádaného státu, dožádaný stát učiní neprodleně podle svého práva opatření potřebná pro její vypátrání. Je-li to nutné, vezme tuto osobu do vydávací vazby nebo učiní jiná opatření k zabránění jejímu úniku.

Článek 26

(1) Dožadující stát může v naléhavých případech požádat o uvalení předběžné vydávací vazby na hledanou osobu. Takovou žádost lze podat i dálkopisně nebo telegraficky. Dožádaný stát rozhodne podle svého práva o uvalení předběžné vydávací vazby nebo o nařízení jiných opatření k zabránění úniku hledané osoby.

(2) V žádosti o uvalení předběžné vydávací vazby se musí uvést, že je k dispozici jedna z listin uvedených v článku 23 odstavci 1 a že se zamýšlí podat žádost o vydání. Musí obsahovat také krátké vyličení činu s uvedením doby a místa jeho spáchání, odkaz na trest nebo ochranné opatření, které hrozí nebo které se má vykonat, jakož i pokud možno přesné údaje o osobě, o jejíž vydání se bude žádat, její státní občanství a její bydliště nebo místo pobytu. Dožadující stát se neprodleně vyrozumí o tom, do jaké míry bylo jeho žádosti vyhověno.

(3) Předběžná vydávací vazba může být zrušena, jestliže během 20 dnů od zatčení nedojde žádost o vydání a podklady uvedené v článku 23 odstavci 1. Předběžná vydávací vazba nesmí v žádném případě překročit 40 dnů od uvedené doby. Předběžná vydávací vazba však může být kdykoli zrušena, když dožádaný stát učiní opatření, která považuje za nutná pro zabránění útěku hledané osoby.

(4) Zrušení předběžné vydávací vazby není na překážku opětovnému zatčení a vydání, jestliže žádost o vydání dojde později.

Článek 27

Dozvědí-li se příslušné orgány jednoho smluvního státu o tom, že na území tohoto smluvního státu se zdržuje osoba, o jejíž vydání může druhý smluvní stát požádat, dotáhá se jej neprodleně, zda žádá o vydání této osoby. Je-li osoba vzata do předběžné vydávací vazby, je nutno o tom neprodleně vyrozumět druhý smluvní stát s uvedením doby zatčení a místa vazby.

Artikel 28

(1) Der ersuchte Staat entscheidet ehestmöglich über die Auslieferung und setzt den ersuchenden Staat von seiner Entscheidung in Kenntnis. Eine vollständige oder teilweise Ablehnung ist zu begründen.

(2) Im Falle der Bewilligung der Auslieferung teilt der ersuchte Staat auch mit, wann er zur Übergabe der auszuliefernden Person bereit ist. Die Vertragsstaaten stellen das Einvernehmen über Zeit und Ort der Übergabe an die Behörden des ersuchenden Staates her.

(3) Vorbehaltlich des im Abs. 4 vorgesehenen Falles kann die auszuliefernde Person aus der Auslieferungshaft entlassen werden, wenn sie nicht innerhalb von 15 Tagen ab dem Zeitpunkt, zu dem der ersuchte Staat zur Übergabe bereit ist, übernommen wird. Nach Ablauf von 30 Tagen ab diesem Zeitpunkt wird sie jedenfalls aus der Auslieferungshaft entlassen und das Auslieferungsersuchen als gegenstandslos betrachtet. Der ersuchte Staat kann dann ein neuerliches Auslieferungsersuchen wegen derselben Tat ablehnen.

(4) Wird die Übergabe oder Übernahme durch höhere Gewalt verhindert, so wird der davon betroffene Vertragsstaat den anderen verständigen. Beide Vertragsstaaten werden so bald wie möglich das Einvernehmen zur Festsetzung eines neuen Zeitpunktes für die Übergabe herstellen. Die Bestimmungen des Abs. 3 finden dann auf diesen Zeitpunkt Anwendung.

(5) Das Begleitpersonal, das eine auszuliefernde Person in das Gebiet des anderen Vertragsstaates zu bringen oder aus diesem abzuholen hat, ist berechtigt, auf dem Gebiet des anderen Vertragsstaates bis zur Übergabe oder nach der Übernahme der auszuliefernden Person die nötigen Vorkehrungen zu treffen, um ihr Entweichen zu verhindern.

Artikel 29

(1) Ersuchen ein Vertragsstaat und ein dritter Staat um die Auslieferung einer Person, so entscheidet der ersuchte Staat über den Vorrang zwischen den Auslieferungsersuchen unter Berücksichtigung aller Umstände, insbesondere der vertraglichen Verpflichtungen, des Tatortes, der zeitlichen Reihenfolge der Ersuchen, der Staatsangehörigkeit der auszuliefernden Person, der Möglichkeit ihrer Weiterlieferung und, wenn sich die Ersuchen auf verschiedene Handlungen beziehen, auch ihrer Schwere.

(2) Ersuchen ein Vertragsstaat und ein dritter Staat den anderen Vertragsstaat um Auslieferung und wird dem Ersuchen des dritten Staates der Vorzug gegeben, so wird der ersuchte Staat dem anderen Vertragsstaat zugleich mit der Entscheidung über das Auslieferungsbegehren mitteilen, inwieweit er einer etwaigen Weiterlieferung aus dem dritten Staat an den anderen Vertragsstaat zustimmt.

Článek 28

(1) Dožádaný stát rozhodne o vydání co možná nejdříve a o svém rozhodnutí vyrozumí dožadující stát. Úplné nebo částečné odmítnutí je nutno zdůvodnit.

(2) V případě povolení vydání oznámí dožádaný stát též, kdy je připraven k předání vydávané osoby. Smluvní státy se dohodnou o době a místě předání orgánům dožadujícího státu.

(3) Vydávaná osoba může být s výhradou případu uvedeného v odstavci 4 propuštěna z vydávací vazby, jestliže během 15 dnů od doby, kdy dožádaný stát je připraven k předání, není převzata. Po uplynutí 30 dnů od této doby se v každém případě propuštění z vydávací vazby a žádost o vydání se považuje za bezpředmětnou. Dožádaný stát poté může novou žádost o vydání za tentýž čin odmítnout.

(4) Zabrání-li předání nebo převzetí vyšší moc, vyrozumí o tom smluvní stát, kterého se tato událost týká, stát druhý. Oba smluvní státy se co možná nejdříve dohodnou na určení nové doby předání. Na tuto dobu se pak vztahují ustanovení odstavce 3.

(5) Doprovázející personál, který dopraví vydávanou osobu na území druhého smluvního státu nebo ji odtud vyzvedne, je oprávněn učinit na území druhého smluvního státu do předání nebo po převzetí vydávané osoby nutná opatření k zabránění jejímu úniku.

Článek 29

(1) Žádá-li o vydání osoby jeden ze smluvních států a některý třetí stát, rozhoduje o přednosti mezi žádostmi o vydání dožádaný stát se zřetelem ke všem okolnostem, zejména ke smluvním závazkům, k místu spáchání činu, k časovému pořadí žádostí, ke státnímu občanství osoby, jež má být vydána, k možnosti jejího dalšího vydání a vztahují-li se žádosti na různé činy, i k jejich závažnosti.

(2) Žádá-li jeden ze smluvních států a některý třetí stát druhý smluvní stát o vydání a je-li dána přednost žádosti třetího státu, oznámí dožádaný stát druhému smluvnímu státu současně s rozhodnutím o žádosti o vydání, zda souhlasí s případným dalším vydáním ze třetího státu do druhého smluvního státu.

Artikel 30

(1) Der ersuchte Staat kann nach der Bewilligung der Auslieferung die Übergabe der auszuliefernden Person aufschieben,

- a) wenn diese Person nicht transportfähig ist,
- b) bei Wiederaufnahme des Auslieferungsverfahrens wegen neuer Beweismittel oder Tatsachen, oder
- c) wenn gegen die auszuliefernde Person im ersuchten Staat ein Strafverfahren wegen einer anderen Handlung durchzuführen oder an ihr eine durch seine Gerichte oder Verwaltungsbehörden wegen einer anderen Handlung ausgesprochene Freiheitsstrafe oder vorbeugende Maßnahme zu vollstrecken ist.

(2) Wird die Übergabe nach Abs. 1 lit. c aufgeschoben, so kann der ersuchte Staat die auszuliefernde Person auf Verlangen des ersuchenden Staates diesem zeitweilig zur Durchführung dringender Prozeßhandlungen, insbesondere der Hauptverhandlung, übergeben. Die Prozeßhandlungen sind im Ersuchen näher zu bezeichnen. Die übergebene Person ist nach Durchführung der Prozeßhandlungen oder auf Verlangen des ersuchten Staates unverzüglich zurückzustellen.

(3) Der ersuchende Staat hat die zeitweilig übergebene Person bis zur Rückstellung in Haft zu halten. Diese Haft wird auf die im ersuchten Staat zu verhängende oder verhängte Strafe angerechnet.

Artikel 31

(1) Wird die Auslieferung einer Person bewilligt, so wird auch ohne besonderes Ersuchen die Ausfolgung von Gegenständen bewilligt,

- a) die als Beweismittel dienen können oder
- b) die von der auszuliefernden Person durch die strafbare Handlung oder als Gegenwert für solche Gegenstände erlangt worden sind.

(2) Die Gegenstände werden, wenn möglich, gleichzeitig mit der auszuliefernden Person übergeben. Sie werden auch dann übergeben, wenn die bereits bewilligte Auslieferung wegen des Todes oder der Flucht dieser Person nicht vollzogen werden kann.

(3) Gegenstände, die der Beschlagnahme, der Einziehung oder dem Verfall unterliegen oder die für ein Strafverfahren im ersuchten Staat benötigt werden, können für die Dauer dieses Verfahrens zurückbehalten oder unter der Bedingung der Zurückstellung übergeben werden.

(4) In jedem Fall bleiben Rechte des ersuchten Staates oder dritter Personen an den Gegenständen unberührt. Die Gegenstände werden im Hinblick auf solche Rechte nach Abschluß des Verfahrens im ersuchenden Staat so bald wie möglich und kostenlos dem ersuchten Staat zurückgestellt. Würden solche Rechte durch die Übergabe beeinträchtigt, so wird die Ausfolgung nicht bewilligt.

Článek 30

(1) Dožádaný stát může po povolení vydání odložit předání osoby, jež má být vydána,

- a) jestliže tato osoba není schopna transportu,
- b) při novém projednání žádosti o vydání z důvodu nových důkazů nebo skutečností, nebo
- c) jestliže proti osobě, která má být vydána, se má v dožádaném státě provést trestní řízení pro jiný čin nebo jestliže má na ní být vykonán trest odnětí svobody nebo ochranné opatření uložené jeho soudy nebo správními orgány za jiný čin.

(2) Je-li předání odloženo podle odstavce 1 písm. c), může dožádaný stát na požádání dožadujícího státu dočasně mu předat osobu, která má být vydána, k provedení naléhavých procesních úkonů, zejména hlavního líčení. Procesní úkony je třeba v žádosti blíže popsat. Předaná osoba se musí po provedení procesních úkonů nebo na požádání dožádaného státu neprodleně předat zpět.

(3) Dožadující stát musí držet dočasně předanou osobu až do zpětného předání ve vazbě. Tato vazba se započítává do trestu, který v dožádaném státě má být uložen nebo byl uložen.

Článek 31

(1) Je-li povoleno vydání osoby, povolí se bez zvláštní žádosti též vydání předmětů, které

- a) mohou sloužit jako důkazní prostředky nebo které
- b) vydávaná osoba získala trestným činem nebo jako protihodnotu za takové předměty.

(2) Je-li to možné, předají se předměty současně s vydávanou osobou. Předají se i tehdy, nemůže-li být již povolené vydání provedeno z důvodu úmrtí nebo útěku této osoby.

(3) Předměty, které podléhají zajištění, odnětí nebo propadnutí nebo jsou potřebné k trestnímu řízení v dožádaném státě, mohou být po dobu trvání tohoto řízení zadrženy nebo předány s podmínkou vrácení.

(4) Práva dožádaného státu nebo třetích osob k předmětům zůstávají v každém případě nedotčena. Vzhledem k těmto právům se předměty po skončení řízení v dožadujícím státě co možná nejdříve a bezplatně vrátí dožádanému státu. Pokud by taková práva utrpěla předáním újmu, vydání se nepovolí.

(5) Der ersuchte Staat gibt im Fall des Abs. 1 zugleich mit der Mitteilung über die Sicherstellung von Gegenständen bekannt, ob die auszuliefernde Person mit deren unmittelbarer Rückgabe an den Geschädigten einverstanden ist. Der ersuchende Staat teilt dem ersuchten Staat so bald wie möglich mit, ob er auf die Übergabe der Gegenstände unter der Bedingung verzichtet, daß sie gegen Vorweis einer Bescheinigung seiner zuständigen Gerichte oder Staatsanwaltschaften dem Geschädigten oder dessen Beauftragten ausgehändigt werden.

(6) Bei der Ausfolgung von Gegenständen nach diesem Artikel finden einschränkende Vorschriften über die Ein- und Ausfuhr von Gegenständen und Devisen keine Anwendung.

Artikel 32

Vorbehaltlich der Bestimmungen dieses Vertrages kommt für das Auslieferungsverfahren und die Auslieferungshaft im Gebiet des ersuchten Staates dessen Recht zur Anwendung.

Artikel 33

Der ersuchende Staat setzt den ersuchten Staat von dem Ergebnis des Strafverfahrens in Kenntnis. Liegt eine rechtskräftige Entscheidung hierüber vor, so wird diese in einer Ausfertigung oder beglaubigten Abschrift (Kopie) übermittelt.

Artikel 34

(1) Die Durchlieferung einer von einem dritten Staat an einen Vertragsstaat auszuliefernden Person durch das Gebiet des anderen Vertragsstaates wird unter denselben Bedingungen wie die Auslieferung bewilligt. Soweit im folgenden nichts anderes bestimmt ist, gelten die Bestimmungen dieses Vertrages über die Auslieferung auch für die Durchlieferung.

(2) Der ersuchte Staat kann die Durchlieferung ablehnen, wenn das Ersuchen eine Person betrifft, gegen die in diesem Staat ein Strafverfahren anhängig ist oder ein vollstreckbares verurteilendes Erkenntnis vorliegt, oder wenn die Durchlieferung wesentliche Interessen dieses Staates verletzen könnte.

(3) Für die Dauer der Durchlieferung hat der ersuchte Staat die durchzuliefernde Person in Haft zu halten. Er darf sie wegen Handlungen, die vor der Durchlieferung begangen wurden, ohne die Zustimmung des ausliefernden Staates weder verfolgen noch an ihr eine Strafe oder vorbeugende Maßnahme vollstrecken.

(4) Bei einer Durchbeförderung auf dem Luftweg ohne Zwischenlandung bedarf es keiner ausdrücklichen Bewilligung des überflogenen Vertragsstaates. Dieser Staat wird vom ersuchenden Staat im voraus davon unterrichtet, daß eine der im Art. 23 Abs. 1 bezeichneten Urkunden vorhanden

(5) Dožádaný stát oznámí v případě odstavce 1 současně se sdělením o zajištění předmětů, zda vydávaná osoba je srozuměna s jejich bezprostředním vrácením poškozenému. Dožadující stát oznámí dožádanému státu co možná nejdříve, zda se zřiká předání předmětů za podmínky, že budou poškozenému nebo jeho pověřenci vydány proti předložení potvrzení jeho příslušných soudů nebo prokuratur.

(6) Při vydání předmětů podle tohoto článku se nepoužijí omezující předpisy o dovozu a vývozu věcí a deviz.

Článek 32

S výhradou ustanovení této smlouvy se na řízení o vydání a na vydávací vazbu na území dožádaného státu uplatňuje jeho právo.

Článek 33

Dožadující stát vyrozumí dožádaný stát o výsledku trestního řízení. Je-li o tom vydáno pravomocné rozhodnutí, zašle se v jednom vyhotovení nebo jeho jeden ověřený opis (kopie).

Článek 34

(1) Průvoz osoby vydávané třetím státem jednomu ze smluvních států územím druhého smluvního státu se povoluje za stejných podmínek jako vydání. Pokud není dále stanoveno jinak, platí ustanovení této smlouvy o vydávání i pro průvoz.

(2) Dožádaný stát může průvoz odmítnout, týká-li se žádost osoby, proti níž se v tomto státě vede trestní řízení, nebo existuje-li vykonatelný odsuzující rozsudek nebo mohl-li by průvoz porušit podstatné zájmy tohoto státu.

(3) Dožádaný stát musí provázenou osobu držet po dobu průvozu ve vazbě. Bez souhlasu vydávajícího státu ji nesmí za činy spáchané před průvozem ani stíhat ani na ní nesmí vykonat trest nebo ochranné opatření.

(4) Při přepravě vzdušnou cestou bez mezipřistání není třeba výslovného povolení přelétaného smluvního státu. Dožadující stát předem vyrozumí tento stát o tom, že je k dispozici jedna z listin uvedených v článku 23 odstavci 1, že neexistuje žádná překážka pro průvoz ve smyslu této smlouvy,

ist, daß kein Durchlieferungshindernis im Sinne dieses Vertrages besteht, insbesondere die durchzuliefernde Person nicht Staatsangehöriger des überflogenen Staates ist. Bei einer Notlandung im Gebiet des überflogenen Staates hat diese Mitteilung dieselben Wirkungen wie das im Art. 26 vorgesehene Ersuchen um Verhängung der vorläufigen Auslieferungshaft.

Artikel 35

Die Vertragsstaaten verzichten auf den Ersatz der ihnen im Zusammenhang mit einer Auslieferung, einer zeitweiligen Übergabe (Art. 30 Abs. 2) oder einer Ausfolgung von Gegenständen (Artikel 31) in ihrem Gebiet entstandenen Kosten. Der ersuchende Staat trägt jedoch die Flugkosten, die durch eine auf seinen Wunsch auf dem Luftweg vorgenommene Übergabe entstanden sind, oder die durch eine Durchlieferung entstandenen Kosten.

Artikel 36

In diesem Vertrag bedeutet der Ausdruck „vorbeugende Maßnahme“ eine mit Freiheitsentziehung verbundene Maßnahme, die nach den Strafgesetzen durch eine gerichtliche Entscheidung neben oder an Stelle einer Strafe ausgesprochen wird. Ist die Dauer einer noch zu vollziehenden Maßnahme unbestimmt, so ist von dem gesetzlich zulässigen Höchstmaß auszugehen.

Artikel 37

(1) Dieser Vertrag ist zu ratifizieren. Die Ratifikationsurkunden werden in Prag ausgetauscht.

(2) Der Vertrag tritt am ersten Tag des dritten Monats in Kraft, der auf den Monat folgt, in dem die Ratifikationsurkunden ausgetauscht wurden.

(3) Der Vertrag bleibt auf unbestimmte Zeit in Kraft, sofern nicht einer der Vertragsstaaten den Vertrag schriftlich auf diplomatischem Weg kündigt; in diesem Fall tritt der Vertrag ein Jahr nach der Kündigung außer Kraft.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten der beiden Vertragsstaaten diesen Vertrag unterzeichnet und mit Siegeln versehen.

Geschehen zu Wien, am 18. November 1982, in zwei Urschriften, jede in deutscher und tschechischer Sprache, wobei beide Texte in gleicher Weise authentisch sind.

Für die Republik Österreich:

Pahr

Für die Tschechoslowakische Sozialistische Republik:

Chňoupek

Die vom Bundespräsidenten unterzeichnete und vom Bundeskanzler gegengezeichnete Ratifikationsurkunde wurde am 11. Juli 1985 ausgetauscht; der Vertrag tritt gemäß seinem Artikel 37 Absatz 2 am 1. Oktober 1985 in Kraft.

zejména, že převážená osoba není státním občanem přelétaného státu. Při nouzovém přistání na území přelétaného státu má toto oznámení stejné účinky jako žádost o uvalení předběžné vydávací vazby uvedené v článku 26.

Článek 35

Smluvní státy upustí od úhrady nákladů, které jim vznikly na jejich území v souvislosti s vydáním, dočasným předáním (článek 30 odstavec 2) nebo s vydáním předmětů (článek 31). Dožadující stát však nese náklady za leteckou přepravu, které vznikly předáním provedeným na jeho přání leteckou cestou, nebo náklady vzniklé průvozem.

Článek 36

V této smlouvě znamená výraz „ochranné opatření“ opatření spojené s odnětím svobody, které se ukládá podle trestních zákonů rozhodnutím soudu vedle nebo namísto trestu. Je-li trvání opatření, které se ještě má vykonávat, neurčité, vychází se z nejvyšší výměry přípustné podle zákona.

Článek 37

(1) Tato smlouva podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou vyměněny v Praze.

(2) Smlouva vstoupí v platnost prvního dne třetího měsíce, který následuje po měsíci, ve kterém byly vyměněny ratifikační listiny.

(3) Smlouva zůstává v platnosti na neurčitou dobu, pokud jeden ze smluvních států smlouvu písemně diplomatickou cestou nevypoví; v tomto případě pozbývá smlouva platnosti rok po výpovědi.

Na důkaz toho zmocněnci obou smluvních států tuto smlouvu podepsali a opatřili ji pečeti.

Dáno ve Vídni dne 18. listopadu 1982 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce německém a českém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Rakouskou republiku:

Pahr

Za Československou socialistickou republiku:

Chňoupek

Sinowatz